

Vragen aan de Fontein

STERVEN EN DAN....? (1)

Ik heb een aantal vragen gekregen waarvan de antwoorden elkaar gedeeltelijk overlappen. Mijn voornemen is dan ook een aantal artikelen te schrijven die tevens dienen als antwoord op de hieronder vermelde vragen.

Vragen:

1. *Als ik overlijd, ga ik dan dadelijk naar de hemel, of eerst naar het paradijs (Lu 23:43)?*
2. *In Lu 23:43 spreekt de Here Jezus over 'het paradijs' waar de moordenaar aan het kruis samen met de Here Jezus zal verblijven. Wat moet ik me daar bij voorstellen*
3. *Waar verbleef de Here Jezus tussen Zijn sterven en Zijn opstanding?*
4. *Zullen wij elkaar later in de hemel herkennen?*
5. *Het verhaal van 'de rijke man en de arme Lazarus' (Lu 16:19-31) is dat echt gebeurd, of is het een gelijkenis van de Here Jezus? Wat kan ik eigenlijk met dit Bijbelgedeelte?*

Antwoord op vraag 1.:

'Sterven en dan....?' Als je jong bent, is deze vraag wellicht voor jou niet actueel. Of.... je moet net als ik plotseling op wrede wijze bij de vraag bepaald worden, omdat iemand uit je naaste omgeving is overleden, of omdat je in de krant las, of op het journaal hoorde, dat een meisje van 17 jaar uit wanhoop zich voor de trein heeft geworpen.

'Sterven en dan....?' Welke troost had ik te bieden tijdens de vele rouwdiensten die ik heb moeten leiden? Veel zaken in deze tijd zijn onzeker en worden bediscussieerd, maar over één zaak is iedereen het met elkaar eens: alle mensen gaan eens dood. Wij worden, hoe dan ook, eens persoonlijk met de dood geconfronteerd. Ro 5:12 zegt het zo kernachtig, dat als gevolg van de zonde de dood epidemische vormen heeft aangenomen: wij allen zijn zowel door de virus van zonde als door die van de dood besmet. Nou ja, behalve Henoeh dan. Hij was de zevende generatie geteld vanaf Adam, zo staat het in Jds 14. Van deze Henoeh staat vermeld in Ge 5:24: *'En Henoeh wandelde met God, en hij was niet meer, want God had hem opgenomen'* (letterlijk: 'weggenomen'). Een degelijk voorval lezen we ook van Elia in 2Ko 2:11vv, al zal dat gebeuren, naar mijn inschatting met die 'vurige wagen en die vurige paarden', wel wat spectaculairder geweest zijn dan bij Henoeh het geval was. Als ik 1Th 4:13-18 goed begrijp, staat er in de (nabije ?) toekomst ons nog zo'n fantastische 'opname' te wachten. Wat de zgn. 'welvaartspredikers' ons ook maar willen wijsmaken,

in dit tijdsbestek zullen we hoe dan ook geconfronteerd worden met ziekte, pijn, verdriet en afbraak van ons lichaam. Op de begraafplaats, boven het geopende graf van een gemeentelid, las ik vaak Op 21:4, waar staat, dat pas als de nieuwe hemel en de nieuwe aarde realiteit zullen zijn, de Here God de tranen van onze ogen zal afwissen, want dan pas *'zal de dood niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite'*.

Maar als we eenmaal gestorven zijn, waar gaan we dan naartoe? Eén van onze kinderen wist het vroeger wel. Na schooltijd vertelde hij ons vol overtuiging, dat de opa van Jan was overleden en nu in de 'Hema' was. We grinniken wat om die kinderlijke onwetendheid, maar laten we eerlijk zijn: is voor ons 'de Hema' ook niet veel tastbaarder dan 'de hemel'?

Wat is de hemel? Gaan we daar allemaal naar toe? Wanneer dan? Een meisje zei onlangs op de t.v., dat haar overleden broertje nu een sterretje was en dat ze ieder avond even voor het raam van haar slaapkamertje naar hem zwaaide. Is dat ons lot: een sterretje aan het firmament? Het is opvallend, dat de laatste jaren zeer weinig gepreekt wordt over de onderwerpen 'hemel' en 'hel', maar dat daar tegenover steeds meer romans onze fantasieën prikkelen over het leven in het hiernamaals. Voordat ik met het beantwoorden van de bovenstaande vragenserie begon, heb ik de Here God gebeden, of Hij mij wilde bewaren voor te bonte uitspraken en me niet zou laten slepen door niet te bewijzen veronderstellingen.

In 1996 hielden de professoren H. Jagersma uit Sneek en C.J. den Heyer uit Kampen in Drachten een lezing in de reeks *'De dood leeft'*. Ondanks herhaald aandringen uit de zaal te antwoorden op de vraag waar je na je sterven naartoe zou gaan, was het enige troostrijke waarmee den Heyer de aanwezigen naar huis liet gaan de woorden: *'Als God eeuwig is, vangt Hij mij op als ik niet meer leef'*. Ik durf me niet half te meten met deze geleerde theologen, maar ik geloof stellig, dat we Bijbel ons meer leert over onze toekomstige bestemming na dit leven dan de uitlating van deze Godgeleerde.

Wat het lot betreft van die mensen die niet geloven in het verlossende werk van Jezus Christus, d.w.z. die mensen die de Here Jezus niet aangenomen hebben als hun Heer en Heiland, is de Bijbel duidelijk: zij zullen later, op de dag van het laatste oordeel, uit het dodenrijk opstaan en zij zullen moeten verschijnen voor de witte oordeelstroom (Op 20:5,6,13). Zij zullen dus na hun overlijden afdalen naar het dodenrijk en daar op hun uiteindelijke veroordeling wachten, waarna ze terecht zullen komen in de poel van het vuur (Op 20:14,15).

Maar wat is dan dat 'dodenrijk'? Gaat iedereen daar na toe? Wat licht werpt de Bijbel daarop?

Het lijkt wel, of in de tijd van het OT de mensen zich niet zo druk maakten over hun bestemming na de dood. Karakteristiek van zijn woorden van Job: *'Want weldra zal ik nederliggen in het stof, dan zult Gij mij zoeken, maar ik zal niet meer zijn'* (Job 7:21^b).

In het OT is in het kader van ons onderwerp, het Hebreeuwse woord *'sheol'* belangrijk. Soms heeft het de betekenis van 'graf' (b.v. Ge 42:38; 44:29,31; 1Ko 2:6,9; Ps 141:7; Eze 32:27), maar op andere plaatsen heeft het betekenis van 'onderwereld', die plaats waar de geesten van de overledenen vertoeven (Job 26:5; Ps 88:11; Spr 2:18; 9:18; 21:16; Jes 14:9; 26:14,19) en op weer andere plaatsen is het moeilijk onderscheid te maken tussen beide (Ge 37:15; 1Sa 2:6; Job 7:9; Jes 38:10). Ten tijde van het OT kende men de gedachte niet of nauwelijks, dat bij het overlijden het lichaam naar het graf gaat en de ziel/geest naar het hiernamaals. Ook over de opstanding van de doden leest men in het OT niet veel. Bekende teksten zijn Job 19:25-27; Da 12:2vv; Jes 26:19.

Pas ten tijde van het NT komen we in de Bijbel veel meer bewijzen tegen, dat er een hiernamaals is, d.w.z. een tussentoestand tussen het overlijden en de opstanding uit de doden. De Here Jezus is onze Leermeester als Hij tegen Zijn discipelen zegt: *'Weest niet bevreesd voor hen, die wel het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden...'* (Mt 10:28). De Heer zegt hier a.h.w., dat als het lichaam

sterft, dat sterven niet geldt voor de ziel. Wanneer een gelovige sterft mag hij weten, dat hij zijn 'geest' mag leggen in de handen van de Here God (Ps 31:6; Lu 23:46; Hnd 7:59). Het woord, dat in het NT het meest gebruikt wordt voor het hiernamaals is 'hades', vaak vertaald met 'hel'. In de Bijbel wordt duidelijk vermeld, dat slechts ongelovigen in de 'hades' komen (Mt 10:28; Mr 9:45,47; Lu 12:5).

En de gelovigen? De Here Jezus belooft de moordenaar aan het Kruis: *'Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn!'* (Lu 23:43). Op grond van deze tekst ga ik ervan uit, dat de gelovigen na hun dood in het 'paradijs' komen, de plaats waar ze zullen blijven tussen overlijden en opstanding. Ik geloof stellig, dat na ons overlijden we dadelijk in aanwezigheid van de Here Jezus zullen zijn. Paulus schrijft in 2Co 5:8: *'maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen'*. Wanneer? Dadelijk na ons overlijden, ons 'ontslapen'.

De vraag is nu natuurlijk, wat we ons bij 'het paradijs' moeten voorstellen. In een volgende artikel hoop ik daar aandacht aan te besteden. Eén ding is in ieder geval zeker: we zullen daar altijd mogen genieten van de aanwezigheid van de Here Jezus (1Th 4:17). Is het 'paradijs' het eindstation voor de gelovige? Welnee, het eindstation is *'het huis met de vele woningen'* (Joh 14:1-3). Daar zullen we mogen leven met een verheerlijkt lichaam, volmaakt.

De Rooms Katholieke Kerk gaat van de on-Bijbelse gedachte uit, dat je eigen verdiensten meetellen voor je behoud. En aangezien je daarin altijd te kort schiet, ga je na je overlijden naar het vagevuur waar je gelouterd dient te worden. Geweldig, dat we mogen weten, dat ons behoud niet van afhangt van onze daden, maar slechts van het offer, dat de Heer voor ons aan het Kruis bracht. Ik houd van het leven en van allen die mij lief zijn, maar met het klimmen der jaren kan ik me steeds meer vinden in de woorden van Paulus die we lezen in Fil 1:23: *'Ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste!'* In Joh 11:26 staan die geweldige woorden *'Een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven'*. Wat een evangelie! Een christen sterft niet, maar hij 'ontslaapt', is een tijdje afwezig, nl in het paradijs om daarna voorgoed zijn intrek te kunnen nemen in het Vaderhuis, in de 'Lichtstad met de gouden poorten'. Toen een zeer bekende theoloog werd gevraagd wat hij van de hemel wist te zeggen, antwoordde hij na een korte aarzeling: *'Slechts van drie dingen ben ik zeker:*

1. *We zullen bij Jezus zijn (Lu 23:43)*
2. *We zullen bij de Heer zijn (2Co 5:8)*
3. *We zullen bij Christus zijn (Fil 1:23)'*

Vaak denk ik, dat dat voor ons ook voldoende is om te weten.

Broeders en zusters, wat zal dat een feest zijn om in het 'nieuwe Jeruzalem' samen de Heer te loven en prijzen. Bent U al reisvaardig? Is Uw paspoort al ondertekend door Jezus Christus?

De Here zegene U.

Br. Kees van der Bijl (kvdbijl@gmail.com)